

Na današnji dan 1988. umro je švicarski katolički svećenik, jedan od najistaknutijih katoličkih teologa 20. stoljeća - Hans Urs von Balthasar.

Balthasar je rođen 1905. u Švicarskoj, a u Družbu Isusovu stupio je s 24 godine. U godinama koje su slijedile ovaj je svećenik osnovao zajednicu svetoga Ivana, a bio je i začetnik međunarodnoga časopisa za teologiju i kulturu „Communio“. Također je dobio nagradu Pavao VI. za teologiju, a sveti Ivan Pavao II. ga je imenovao kardinalom, no, preminuo je dva dana prije predavanja kardinalske kapice.

Prijatelj i dobar poznavatelj njegova teološkoga opusa, kardinal Angelo Scola rekao je kako je Von Balthasar bio veliki katolik, kojega je Providnost obdarila genijalnom inteligencijom i poniznošću. Kardinal Lubac je pak za njega rekao kako je bio najučćeniji čovjek dvadesetoga stoljeća – sasvim u službi poslanja i kršćanskoga svjedočenja.

Često kažemo kako nas ova emisija vodi kroz vrijeme. Hans Urs von Balthasar razlikovao je četiri vrste vremena. Prvo je rajsko vrijeme, u kojem je Bog bio otvoren čovjeku, s njime razgovarao u pneumi večernjeg vjetra. Zatim tu je vrijeme grijeha, koje je kao takvo izgubljeno vrijeme, zapućeno u propast, jer Bog se pokajao što je stvorio svijet i taj svijet, oblikovan iz vodenog kaosa, ponovno propada u vodenom kaosu. Treće je vrijeme Otkupljenja u kojemu Bog sebi ponovno uzima vrijeme za svijet. I na kraju tu je Kristovo vrijeme koje nije ni rajsko, ni grješno, ni otkupljeno vrijeme, ono je izvan svih ovih modusa, kao što Kristovo čovještvo ne može biti na istoj razini kao Adamovo ili čovještvo otkupljenih.

I na kraju ove priče valja reći kako je Benedikt XVI. nakon završetka pontifikata u Castel Gandolfo sa sobom ponio upravo knjigu Hansa Ursa von Balthasara pod nazivom - „Teološka estetika“.